

Het Heilig Hartbeeld, 75 jaar oud

Iedereen krijgt wel eens de vraag gesteld: 'Waar woon jij dan?' Ik gaf dan altijd als antwoord: 'Bij het driehoekig plantsoen, waar het Heilig Hartbeeld staat'. Vaak kreeg ik dan de tegenvraag 'Welk beeld?'

Deze keer, vanuit de historische werkgroep, een overzicht hoe dit Heilig Hartbeeld in het plantsoen terecht kwam en sinds jaar en dag iedereen gade slaat die het dorp Ottersum binnenkomt. In maart stond het er al 75 jaar.

Het beeld is een geschenk aan pastoor van Laer bij zijn 40-jarig priesterfeest. Pastoor van Laer werd in 1880 geboren in Swalmen. In 1906 volgde zijn priesterwijding en in 1929 benoemde de bisschop hem tot pastoor van de parochie Ottersum. Dit bleef hij tot 1956. Hij overleed 12 jaar later, in 1968, op 88 jarige leeftijd in Echt. Hij bouwde ook de kerk van Ottersum, waardoor hij de bijnaam 'De bouwpastoor' kreeg.

In 1946 vierde pastoor van Laer zijn veertigjarig priesterfeest. Bij die gelegenheid bood de parochie Ottersum hem het Heilig Hartbeeld aan. De voorzitter van het comité was de toenmalige kapelaan Bettonviel. Opvallend is dat in de archieven van onze kerk hier niets over terug te vinden is. Het perceel waarop het beeld geplaatst werd, stond bekend als 'de mangelen hoek', en was van Grad Kamps, later van zijn zoon Piet Kamps.

De parochie voerde actie om dit perceel in haar bezit te krijgen en de bewoners konden een stuk grond, van één vierkante meter, kopen. Je kreeg dan een oorkonde, die bestond uit een plattegrond waarop jouw 'eigendom' was ingekleurd. Zo werd ongeveer 250 m² á 10 gulden aan de man gebracht, een behoorlijk bedrag voor die tijd. Toch wordt nu nog wel verteld, door heel oude mensen, dat men het toch wel 'opjutterij' vond; er was weinig geld in die tijd en men was nauwelijks gekomen van de evacuatie...

Peter Roovers, uit Heijen, kreeg de opdracht om dit beeld te beeldhouwen. Hij gebruikte zandsteen, dit is van nature een zachte steensoort en het stelt een 'menselijke' God voor; een God die met je meegaat; de armen deemoedig omlaag, en bij de voeten kinderhoofdjes, die de Goede Herder symboliseren.

Zandsteen is een poreuze, zachte, steensoort en de tand des tijds heeft het beeld dan ook wel aangetast. Zo zijn de kinderhoofdjes eigenlijk niet meer herkenbaar en de naam Roovers niet meer leesbaar. In de Maas- en Niersbode van maart 1946 staat niets over dit cadeau aan pastoor van Laer vermeld.

Zo'n vijftien jaar geleden vond er een reconstructie van de St. Janstraat plaats. Het perceel werd behoorlijk kleiner, door de middengeleider die er nu ligt. Het beeld schoof een flink eind op, richting Wilhelminastraat. Een oude mevrouw maakte de rake opmerking: 'De grond is van de parochie, mijn ouders hebben daar nog een stuk van gekocht, nu wordt het echter een stuk kleiner, en mij is niets meer gevraagd.'

Een andere anekdote is dat ik als leerkracht begin jaren tachtig, tijdens een speurtocht door het dorp de opdracht gaf: 'Wat is de totale hoogte van het beeld?' Een van de leerlingen kwam op het idee om snel de meetlat, in de klas, te gaan halen. Ze klommen op het beeld om het te meten. Ik kreeg echter wel een telefoontje, op school, met de opmerking: 'Dit kan echt niet'. De groep had trouwens wel de juiste lengte berekend....

Voor dit verhaal is gebruik gemaakt van gegevens die Guido Rouschop publiceerde in het Parochieblad, waarvoor dank.

De originele akte van Grad Vullings (heel lang geleden had hij nog een transportbedrijf in Ottersum) is in bezit van Nelly van Alphen-Vullings, zijn dochter, en mocht ik kopiëren.

Namens de Historische Werkgroep, Jos Heijligers

Ottersum, Dorpsgezicht

Het Heilig Hartbeeld in het weelderige plantsoen, in 1955

Het originele contract van Grad Vullings